

ԳՐԱԲԱՆ.

Անցեալները լսելով, թէ Իզմիրի ազգային վարժարանաց մէջէն մեր մայրենի զրաբառ լեզուին ուսումն վերցունել որոշուեր է, փութացինք ինչ ինչ վիտողութեամբք կեզրոնական Ա.արշութեան Ռւսումնական պատուարժան խորհրդաց ուշազրութիւնն հրաւիրել նոյն որոշման վրայ. և ուրախ եմք՝ որ ի խնդրաց Ռւսումնական խորհրդաց՝ Պատրիարքարանն ալ անյասաղ բացատրութիւն պահանջից Իզմիրի առաջնորդարանէն:

Արդ կիմանափք թէ Իզմիրէն պատասխան հասեր է Պատրիարքարան, որով կծանուցուի թէ զրաբառ լեզուի ուսումն վարժարանաց մէջէն բուլրովին ջնջուած չէ. այլ միայն բարձրագոյն դասուն վերապահալ, և թէ այս անօրինութիւնը յատուկ ծրագրով մը պիտի հրատարակուի:

Այս պատասխանին վրայ, ըստ գիտողութեան Ռւսումնական խորհրդաց՝ Պատրիարքարանէն դարձեալ զիր զրուեցաւ Իզմիր, որով ազգարարութիւն կըլլաց թէ ոյդ մասին հրատարակելի ծրագիրն հարկ է կանխսաւ կեզրոնական վարչութեան մատուցանել, և նորա հաւանութեամբն անօրինել զարժանն.

Կյուսամքը թէ Իզմիրի վարժարանաց ահազութիւնը ըստ այսմ վարուիլ կրարեհածի, և այսպիսի կարեւոր խնդրաց մը մէջ աճապարանօք զործելով՝ վիտողութեանց աեղի չմուզուր և պատասխանատու չմնար. Աեզուի խնդրիը ծանր է և փափառէ. առ այժմ հանրածանօթ ճշմարտութիւն մէղած է, թէ առանց պարզ գրաբառի ուսումն չէ կարելի կոկիկ և մաքուր աշխարհարանունիլ, խօսիլ և զրել, և թէ որովհետև առ այժմ առ ձեռն չունինք աշխարհարանունի ուսումն համար քերականութեան ընկալեալ զասափք մը, զրաբառն բառնալ կամ բարձրագոյն դասուց վերապահել՝ չէ ներկի. քանզի չէ ներկի երելք՝ ազգային վարժարանուց մէջէն հալիքուն ուսումն արտաքսել, որ հայ ազգութեան դյութեան էական տարլներէն մին և առաջնն իսկ է:

Փունջ թ. 1143:

Կգովեմք Փունջին եւ Կ. Պօլսոյ Ազգային Վարչութեան նախանձախնդրութիւնը եւ շնորհակալութիւն կյայտնեմք:

Ի ՊԵՏՐՈՎՐԴԵՐԱՆԻ ՀԱՅՈՑ Կ. ՊՕԼ. ՍՈՅ.

Ա. Անաթօլիքօս Ասմիր, անուն յունական թիրթը Յունաց Պատրիարքին կողմանէ Ա. Ծանդեան առթիւ մեր Պատրիարքարանը սուած այցելութեան մասին հետեւալները կըզրէ:

Անցեալ օր ամենական Պատրիարքի կողմանէ փոխադարձ այցելութիւնը սովորաբար այս տարիս ալ կատարուեցաւ ուղեկից ունենալով Գեր. Փօխանորդը մեծն Առշիմանիթիուրը, Քարուքէնեա Ստավլապի էֆնահ ազգային ժողովց անդամ Մինա Մասաշ-ողլու և Վ. Տ. Գալիփուն և Պատրիարքարանիս զործակատար Տիմիրիս Զօլաքիստ էֆէնովները են:

Ըստունելութիւնը խիստ սիրազիր և սրտաշարժ էր. Հայոց Սրբազն Պատրիարքը մեր Փօխանորդ Գեր. հօր խիստ նուրբ և ուշագրութեան արժանի խօքերուն պատասխանեց յայանելով իր խորին գոհունակութիւնը գովիլով մուրիմ ասացուածներով Յունաց Պատրիարքին զործունէութիւնը և փորձատութիւնը՝ ապացուցանելով միանդամայն եռանգը յորմէ կըլզենու երկու եղբայր ազգաց կապելը առաւել ևս պնդեցնելու մասին, և յայտնեց սրտազին ցաւօք Երուսաղեմայ մէջ յաճախ պատահած կոիւները, աւելցնելով այս գնդեցիկ խօսքերը թէ մինչդեռ մեր Փըրկիը հին մարզը թաղեց այս ինքն գժուութիւնքը՝ երկուութիւնքը՝ տակը թիւնքը և ամենայն շուրջը իր Ա. Գերիզմանին տակը և կացաց զայն օրուաց խաղաղութեան՝ միութեան և համամտութեան, որով ազգերը կըրագաւաճին և ընկերակցութիւնքը կը.յառաջազիմեն. Աւելցուց նաև խիստ քաղաքավարական կերպով իր շնորհակալութիւնը մեր (յունաց) Սրբազն տիեզ